

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-2.730.175.2019.BB

Warszawa, 5 marca 2020 r.

DECYZJA DNR-2/ 69 /2020

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r., poz. 544 z późn. zm.), dalej: „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku” umarza wszczęte z urzędu postępowanie wobec „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu, w sprawie wprowadzonej do obrotu *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056*, niespełniającej wymagań zasadniczych określonych w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I *Zasadnicze wymagania* do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE (Dz. Urz. UE. L 2016 Nr 81, str. 99), dalej: „rozporządzenie”, a także wymagań formalnych zawartych w art. 40 ust. 1 lit. b w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. d w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. h rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. b, d Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia, ze względu na wycofanie wyrobu z obrotu oraz powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami,
- 2) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada na przedsiębiorcę „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu karę pieniężną w wysokości **10 000 zł** (dziesięć tysięcy złotych) za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia oznakowania CE na *kuchence gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056*,
- 3) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 89a ust. 1 pkt 1 ustawy o systemach oceny

zgodności i nadzoru rynku nakłada na przedsiębiorcę „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu karę pieniężną w wysokości **2 500 zł** (dwa tysiące pięćset złotych) za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia umieszczenia na *kuchence gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* informacji umożliwiającej jej identyfikację,

- 4) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada na przedsiębiorcę „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu karę pieniężną w wysokości **2 500 zł** (dwa tysiące pięćset złotych) za niedopełnienie obowiązków określonych:
- a) w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia dołączenia do *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* informacji na temat bezpiecznego użytkowania, zgodnie z pkt 1.5 lit. c Załącznika I do rozporządzenia,
 - b) w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia czy *kuchenka gazowa NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* opatrzona została napisami określonymi w Załączniku IV do rozporządzenia.

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w sklepie Bricomarche przy ul. Szczecińskiej 81 w Stargardzie, należącym do przedsiębiorcy ADELINA spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Stargardzie, stwierdzono w ofercie handlowej m.in. *kuchenkę gazową NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056*, dalej: „wyrób”, „urządzenie”.

Kontrolowany zakupił wskazane wyroby od „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu na podstawie faktury VAT nr 0127517084 z 14 kwietnia 2017 r.

Jak ustalono, „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu nabyła *kuchenkę gazową NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* od Koopman International B.V., Distelweg 88, 1031 HH Amsterdam, The Netherlands na podstawie Invoice No. 1942943 z 5 kwietnia 2017 r. (producent BALKAN GASOVI Dooel, Marsal Tito 131, 1484 Bogdanci, Macedonia).

„MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu udostępniła zatem wskazane urządzenie na polskim rynku.

Zgodnie z art. 2 pkt 20 rozporządzenia dystrybutorem jest osoba fizyczna lub prawna w łańcuchu dostaw, inna niż producent lub importer, która udostępnia urządzenie lub osprzęt na rynku.

W wyniku oględzin urządzeń, przeprowadzonych w toku kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej stwierdzono:

- a) brak umieszczenia bezpośrednio na wyrobie oznakowania CE,
- b) brak na urządzeniu numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej oraz dwóch ostatnich cyfr roku, w którym naniesiono oznakowanie CE,
- c) brak na wyrobie oraz jego opakowaniu nw. napisów, naniesionych w sposób widoczny, czytelny i trwałe:
 - imienia i nazwiska lub nazwy producenta, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego,
 - wskazania rodzaju urządzenia, numeru partii lub numeru seryjnego lub innego elementu umożliwiającego jego identyfikację,
 - oznaczenia kategorii urządzenia,
- d) brak na urządzeniu i jego opakowaniu ostrzeżeń wskazujących:
 - rodzaj gazu i ciśnienie zasilania,
 - kategorię urządzenia,
 - ograniczenia użytkowania wyrobu, w szczególności dotyczące możliwości zainstalowania urządzenia w miejscu z odpowiednią wentylacją.

Dystrybutor nie dopełnił zatem obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, który stanowi, że przed udostępnieniem urządzenia na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy urządzenie jest opatrzone oznakowaniem CE, czy dołączona jest do niego instrukcja i informacja na temat bezpiecznego użytkowania zgodnie z pkt 1.5 załącznika I, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych określonym przez państwo członkowskie, w którym urządzenie ma być udostępnione na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymagania określone odpowiednio w art. 7 ust. 5 i 6 oraz w art. 9 ust. 3 rozporządzenia.

Zgodnie z brzmieniem art. 7 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia, w przypadku wykazania zgodności urządzenia lub osprzętu z obowiązującymi wymaganiami w drodze procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, producenci sporządzają deklarację zgodności UE i umieszczają oznakowanie CE.

Według art. 7 ust. 5 akapit 1 rozporządzenia natomiast, producenci zapewniają, aby ich urządzenia lub osprzęt opatrzone nazwą typu, numerem partii lub serii lub inną informacją umożliwiającą ich identyfikację oraz napisami określonymi w załączniku IV.

Przepis art. 7 ust. 6 akapit 1 rozporządzenia stanowi natomiast, że producenci umieszczają na urządzeniu, a jeżeli nie jest to możliwe - na jego opakowaniu lub w dołączonym do niego dokumencie, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i swój adres pocztowy, pod którym można się z nimi kontaktować. Adres wskazuje pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z producentem. Dane kontaktowe podawane są w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów i innych użytkowników końcowych oraz organów nadzoru rynku.

Akta z kontroli przekazane zostały do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK” celem wszczęcia postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Pismem z 29 sierpnia 2019 r. Prezes UOKiK zawiadomił dystrybutora - „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu, dalej również: „strona postępowania”, „przedsiębiorca”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie:

1. wprowadzonej do obrotu *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056*, niespełniającej:

a) wymagań zasadniczych określonych:

- w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I *Zasadnicze wymagania* do rozporządzenia, ze względu na brak:
 - określenia rodzaju gazu, który należy wykorzystać i ciśnienia zasilania gazu,
 - wskazania kategorii urządzenia,
 - wskazania ograniczeń użytkowania, w szczególności dotyczących zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją,

b) wymagań formalnych, o których mowa w:

- art. 40 ust. 1 lit. b w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia, co narusza obowiązek określony w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia, ze względu na brak bezpośrednio na wyrobach oznakowania CE,
- art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 rozporządzenia w związku z pkt 1 lit. b i d Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia, co narusza obowiązek określony w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 5, ze względu na brak na wyrobie wskazania rodzaju urządzenia, numeru partii lub numeru seryjnego lub innego elementu umożliwiającego jego identyfikację oraz oznaczenia kategorii urządzenia,
- art. 40 ust. 1 lit. d w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia, ze względu na nieumieszczenie za oznakowaniem CE, numeru identyfikacyjnego jednostki

notyfikowanej biorącej udział w etapie kontroli produkcji urządzenia oraz 2 ostatnich cyfr roku, w którym umieszczono oznakowanie CE,

- art. 40 ust. 1 lit. h, co narusza obowiązek określony w art. 10 ust. 2 akapit pierwszy w związku z art. 7 ust. 6, ze względu na brak na wyrobie - imienia i nazwiska lub nazwy producenta, zarejestrowanej nazwy handlowej lub zarejestrowanego znaku towarowego,
2. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia oznakowania CE na urządzeniu,
 3. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia umieszczenia na wyrobie informacji umożliwiających identyfikację urządzenia,
 4. nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku określonego:
 - a) w art. 10 ust. 2 w zakresie sprawdzenia dołączenia do urządzenia informacji na temat bezpiecznego użytkowania, zgodnie z pkt 1.5 lit. c Załącznika I do rozporządzenia,
 - b) w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia czy urządzenie opatrzone zostało napisami określonymi w Załączniku IV do rozporządzenia.

W tym samym piśmie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o złożenie oświadczenia o ilości wyrobów wprowadzonych do obrotu wraz z fakturami zakupu, przekazanie listy kontrahentów, informacji o aktualnym stanie posiadania wyrobu oraz jednostkowej cenie sprzedaży urządzenia. Na dokonanie powyższych czynności Prezes określił termin 7-dniowy.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało stronie postępowania skutecznie doręczone 4 września 2019 r.

Pismem z 6 września 2019 r. strona postępowania zwróciła się o przedłużenie terminu na przedstawienie dokumentów określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, z uwagi na ich obszerny zakres, na co Prezes UOKiK wyraził zgodę w piśmie z 17 września 2019 r.

W dniu 30 września 2019 r. wpłynęło do UOKiK pismo z 26 września 2019 r., w którym strona postępowania oświadczyła, iż nabyła 1 488 sztuk wyrobu na podstawie Invoice No. 1942943 z 5 kwietnia 2017 r., z czego 1 464 sztuki zostały sprzedane w ramach dalszej dystrybucji. Różnica 24 sztuk wyrobu została natomiast „zdjęta” z magazynu w drodze inwentaryzacji, z uwagi na uszkodzenie urządzeń. Jednostkowa cena sprzedaży wyrobu wyniosła

24,14 zł. Do pisma załączono m.in.: fakturę nabycia wraz z listem przewozowym, zestawienie faktur sprzedaży, listę 105 odbiorców (sklepy sieci Bricomarche) oraz pełnomocnictwo z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej.

W piśmie z 26 września 2019 r. strona postępowania wystąpiła również w wnioskiem o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego, ze względu na naruszenie przepisów, które nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ nie były obowiązujące w dacie wprowadzenia wyrobu do obrotu. Wniosła ponadto o ewentualne odstąpienie od wymierzenia kary bądź obniżenie jej wymiaru, z uwagi na znikomą ilość i wartość zakwestionowanych urządzeń, fakt niedopełnienia jedynie obowiązków o charakterze formalnym i okoliczność działania w dobrej wierze z dochowaniem reguł należytej staranności.

Do złożonych wniosków Prezes UOKiK odniósł się w odpowiedzi z 22 października 2019 r. i wyjaśnił, iż zgodnie z dyspozycją art. 44 rozporządzenia, państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani oddawania do użytku urządzeń objętych zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE z dnia 30 listopada 2009 r. odnoszącą się do urządzeń spalających paliwa gazowe (Dz. Urz. UE. L Nr 330, str. 10), dalej: „dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE”, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 21 kwietnia 2018 r. Zważywszy, że *kuchenka gazowa NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* została wprowadzona do obrotu przed 21 kwietnia 2018 r. fakt ten nie był poddawany w wątpliwość przez organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, a informacja o dacie wprowadzenia przedmiotowego wyrobu do obrotu, tj.: 5 kwietnia 2017 r. znalazła się również w piśmie zawiadamiającym o wszczęciu postępowania administracyjnego. Organ nadzoru rynku wskazał, że zgodnie z przywołanym art. 44 rozporządzenia, warunkiem dalszego pozostawania w obrocie wyrobów wprowadzonych do obrotu przed 21 kwietnia 2018 r. jest ich zgodność z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE. Oznacza to, iż wyrób powinien być zgodny zarówno z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE a także z obowiązującym rozporządzeniem, bowiem odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI (art. 45 rozporządzenia), na co strona postępowania nie zwróciła uwagi w swoim piśmie, podkreślając jedynie okoliczność wprowadzenia wyrobu do obrotu przed 21 kwietnia 2018 r.

Strona postępowania została poinformowana, że niezgodności *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056*, stanowiące podstawę wszczęcia postępowania, są naruszeniem wymagań określonych, zarówno w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE, jak i w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426, zatem zarzut co do bezpodstawności zastosowania wymagań rozporządzenia do

kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056 jest chybiony. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK podtrzymał zasadność wszczęcia niniejszego postępowania i poinformował stronę postępowania, że nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o jego umorzenie. Zwrócił jednocześnie uwagę, iż pozostałe wnioski zgłoszone przez stronę postępowania, tj.: wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary bądź obniżenie jej wymiaru, są przedwczesne i nie mają zastosowania na tym etapie prowadzonego postępowania administracyjnego.

Ze względu na stwierdzone niezgodności oraz zagrożenie stwarzane przez wyrób, postanowieniem z 22 października 2019 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających podjęcie działań dobrowolnych w postaci wycofania wyrobów z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w prasie ogólnopolskiej. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody strona postępowania winna przedłożyć na okoliczność podjęcia powyższych działań.

Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż organ nadzoru rynku odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie wskazanego postanowienia.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania 28 października 2019 r.

Pismem z 27 listopada 2019 r., nadanym również 27 listopada 2019 r. za pośrednictwem operatora wyznaczonego (data wpływu do UOKiK 2 grudnia 2019 r.) strona postępowania przedłożyła faktury korygujące, oświadczenia kontrahentów o braku wyrobu w ofercie handlowej oraz wydruki ogłoszeń prasowych w formie ramki z wymaganą treścią komunikatu. Oświadczyła ponadto, że do zwrotu przez sklepy sieci pozostało 25 sztuk urządzenia i zwróciła się o wydłużenie terminu na doręczenie faktur korygujących potwierdzających zwrot wyrobów, wnosząc jednocześnie o odstąpienie od wymierzenia kary na podstawie art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Nawiązując do przekazanego przez przedsiębiorcę materiału dowodowego, w piśmie z 11 grudnia 2019 r. organ nadzoru rynku poinformował stronę postępowania, że na 105 kontrahentów wykazanych na zestawieniu, nie przedłożono dowodów od 13 odbiorców, a 2 z nadesłanych faktur korygujących pochodzą od kontrahentów, którzy nie zostali ujęci na zestawieniu. Prezes UOKiK zwrócił ponadto uwagę, iż wydruki treści ogłoszenia prasowego zamieszczonego w ramce nie stanowią dowodu na okoliczność publikacji tych ogłoszeń w prasie ogólnopolskiej, ponieważ zgodnie z postanowieniem z 22 października 2019 r., strona zobowiązana została do przedłożenia stron z gazet zawierających opublikowane ogłoszenie, by możliwe było ustalenie daty publikacji i tytułu gazety. Odnosząc się do wniosku o wydłużenie

terminu na przedstawienie dowodów wykonania ww. postanowienia wyjaśnił, że termin ten określony został adekwatnie do ilości odbiorców i brak jest podstaw do jego przedłużenia. Jednocześnie, Prezes UOKiK po raz kolejny wyjaśnił przedsiębiorcy, że wniosek o odstąpienie od wymierzenia kary nie ma zastosowania na tym etapie prowadzonego postępowania, ponieważ organ nadzoru rynku odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu strony postępowania w decyzji kończącej postępowanie administracyjne i tylko wówczas, gdy zachodzą ku temu przesłanki określone w art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, których ocena następuje na podstawie analizy całokształtu materiału dowodowego zebranego w toczącym się postępowaniu.

Przy pismach z 19 grudnia 2019 r. i 16 stycznia 2020 r. strona postępowania nadesłała kopie stron z gazet Super Express z 7 listopada 2019 r. i Rzeczpospolita z 8 listopada 2019 r. z opublikowanymi ogłoszeniami, brakujące faktury korygujące oraz zestawienie 107 odbiorców uwzględniające 2 kontrahentów od których dowody przekazano przy piśmie z 27 listopada 2019 r. wraz z informacją o ilości sztuk wyrobów wycofanych z obrotu, która łącznie wyniosła 644 sztuki *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056*.

Strona postępowania została powiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie, pismem z 24 stycznia 2020 r. i skorzystała z przysługujących jej uprawnień 5 lutego 2020 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, stroną postępowania jest wyłącznie podmiot gospodarczy, wobec którego postępowanie zostało wszczęte. Podmiotem gospodarczym, według art. 4 pkt 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest producent, upoważniony przedstawiciel, importer, dystrybutor albo instalator.

Według art. 2 pkt 20 rozporządzenia, dystrybutorem jest osoba fizyczna lub prawna w łańcuchu dostaw, inna niż producent lub importer, która udostępnia urządzenie lub osprzęt na rynku. Przez udostępnienie na rynku należy rozumieć dostarczenie urządzeń lub osprzętu do celów dystrybucji lub używania na rynku unijnym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie – art. 2 pkt 14 rozporządzenia.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu jest dystrybutorem *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056*, co potwierdza dowód zakupu wyrobu.

Przepis art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, iż wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wymagania dla urządzeń spalających paliwa gazowe określają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/426 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie urządzeń spalających paliwa gazowe oraz uchylenia dyrektywy 2009/142/WE.

Zgodnie z art. 58 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, system nadzoru rynku tworzą organy wymienione z ust. 2 i 3, zwanej dalej „organami nadzoru rynku”, oraz organy celne. Przepis art. 58 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, iż postępowania, o których mowa w art. 76 ust. 1 i 1a oraz art. 85 ust. 1 ustawy o systemach oceny nadzoru rynku, prowadzi Prezes UOKiK.

Ogłędziny wyrobów przeprowadzone w toku kontroli przez inspektorów Inspekcji Handlowej wykazały, że na urządzeniach nie umieszczono oznakowania CE, numeru identyfikacyjnego jednostki notyfikowanej oraz dwóch ostatnich cyfr roku, w którym naniesiono oznakowanie CE, danych identyfikujących producenta i wyrób, jak również wymaganych informacji i ostrzeżeń.

Stwierdzone niezgodności uzasadniały wszczęcie przez Prezesa UOKiK postępowania w sprawie wprowadzonej do obrotu *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* niespełniającej wymagań zasadniczych określonych w pkt 1.5 lit. c w związku z pkt 1.6.3 Załącznika I *Zasadnicze wymagania* do rozporządzenia, a także wymagań formalnych zawartych w art. 40 ust. 1 lit. b w związku z art. 17 ust. 1 rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. d w związku z art. 17 ust. 3 rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. h rozporządzenia, w art. 40 ust. 1 lit. c w związku z art. 18 ust. 1 w związku z pkt 1 lit. b, d Załącznika IV *Napisy* do rozporządzenia, jak również postępowań w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę kar pieniężnych w związku z niedopełnieniem określonych obowiązków.

Zgodnie z brzmieniem pkt 1.5 lit. c Załącznika I, wszystkie urządzenia muszą być opatrzone odpowiednimi ostrzeżeniami, które umieszcza się również na opakowaniu. Według pkt 1.6.3 tego załącznika, ostrzeżenia na urządzeniu i jego opakowaniu muszą wyraźnie określać rodzaj gazu, który należy wykorzystać, ciśnienie zasilania gazu, kategorie urządzenia i wszystkie ograniczenia użytkowania, w szczególności ograniczenie dotyczące możliwości zainstalowania urządzenia wyłącznie w miejscach z odpowiednią wentylacją, by zminimalizować związane z nim zagrożenia.

Zgodnie z art. 40 *Brak zgodności pod względem formalnym* rozporządzenia, z zastrzeżeniem art. 37, w przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje ono odpowiedni podmiot gospodarczy do usunięcia przedmiotowych niezgodności:

- oznakowanie CE nie zostało umieszczone (ust. 1 lit. b);
Art. 17 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że oznakowanie CE umieszcza się, odpowiednio do okoliczności, na urządzeniu i osprzęcie lub na ich tabliczce znamionowej, w sposób widoczny, czytelny i trwały. W przypadku, gdy nie jest to możliwe lub uzasadnione z uwagi na charakter urządzenia lub osprzętu, umieszcza się je na opakowaniu i na dokumentacji dołączonej do urządzenia lub osprzętu.
- napisy o których mowa w załączniku IV, nie zostały umieszczone lub umieszczono je z naruszeniem art. 18 (ust. 1 lit. c);
Art. 18 ust. 1 rozporządzenia stanowi, że napisy, o których mowa w załączniku IV, umieszcza się na urządzeniu lub jego tabliczce znamionowej oraz, w stosownych przypadkach, na osprzęcie lub jego tabliczce znamionowej, w sposób widoczny, czytelny i trwały. W Załączniku IV *Napisy* mowa jest, iż oprócz oznakowania CE, o którym mowa w art. 16, na urządzeniu lub jego tabliczce znamionowej umieszcza się m.in. rodzaj urządzenia, numer partii lub numer seryjny lub inny element umożliwiający jego identyfikację (pkt 1 lit. b), oznaczenie kategorii urządzenia (pkt 1 lit. d).
- numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej zaangażowanej na etapie kontroli produkcji został umieszczony z naruszeniem art. 17 lub nie został umieszczony (ust. 1 lit. d);
Według brzmienia art. 17 ust. 3 rozporządzenia, za oznakowaniem CE umieszcza się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej biorącej udział w etapie kontroli produkcji urządzenia lub osprzętu oraz dwie ostatnie cyfry roku, w którym umieszczono oznakowanie CE (...).
- brak jest informacji, o których mowa w art. 7 ust. 6 lub art. 9 ust. 3, lub są one nieprawdziwe lub niekompletne (ust. 1 lit. h).

Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin na przedstawienie dowodów potwierdzających podjęcie działań dobrowolnych polegających na wycofaniu wyrobów z obrotu oraz powiadomieniu konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, wskazując jednocześnie, jakie dowody należy przedstawić na powyższe okoliczności.

Strona postępowania została pouczona o przysługujących jej prawach wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów oraz wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań i z przysługujących uprawnień skorzystała.

Kierowana do strony postępowania korespondencja została jej skutecznie doręczona.

W toku prowadzonego postępowania, strona postępowania podjęła działania dobrowolne, wskazane w postanowieniu Prezesa UOKiK z 22 października 2019 r. w postaci wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, jak

również przedstawiła dowody to potwierdzające. Przedsiębiorca udostępnił do sprzedaży 1 464 sztuki *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* w średniej cenie jednostkowej – 24,14 zł. W wyniku podjętych działań z obrotu wycofano 644 sztuki urządzenia i powiadomiono konsumentów o niezgodnościach wyrobu. Strona postępowania przedłożyła materiał dowodowy w postaci oświadczeń odbiorców o nieposiadaniu urządzenia w sprzedaży, faktur korygujących oraz stron z 2 gazet zawierających opublikowane ogłoszenie.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli niezgodność wyrobu z wymaganiami lub niezgodność formalna zostały usunięte, wyrób został wycofany z obrotu lub użytku, odzyskany, zniszczony lub powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami.

Przekazany przez stronę postępowania materiał dowodowy stanowi w ocenie Prezesa UOKiK wystarczającą podstawę do stwierdzenia, że *kuchenka gazowa NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* została wycofana z obrotu a konsumenci zostali poinformowani o istniejących niezgodnościach, co stanowi podstawę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Jednocześnie, okoliczność naruszenia przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia oznakowania CE na wyrobach, wyczerpuje przesłanki zawarte w art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przepis art. 89 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowi, że dystrybutor, który nie wypełnia obowiązku sprawdzenia oznakowania CE, określonego w przepisach art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/426, **podlega karze pieniężnej w wysokości do 20 000 zł.**

Zgodnie z art. 2 pkt 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218/30 z dnia 13 sierpnia 2008 r.) „*oznakowanie CE*” oznacza oznakowanie, za pomocą którego producent wskazuje, że produkt spełnia mające zastosowanie wymagania określone we wspólnotowym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym jego umieszczenie.

Według treści art. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oznakowanie CE, a w przypadku przyrządów pomiarowych także dodatkowe oznakowanie metrologiczne, umieszcza się na wyrobie podlegającym obowiązkowi oceny zgodności po przeprowadzeniu tej

oceny i potwierdzeniu zgodności wyrobu z wymaganiami, a przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu lub oddaniem go do użytku.

Zakłada się, że produkty z oznakowaniem CE są zgodne z obowiązującym prawodawstwem unijnym, w związku z czym mogą brać udział w swobodnym przepływie na rynku europejskim.

Według art. 10 ust. 2 rozporządzenia, przed udostępnieniem urządzenia na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy urządzenie jest opatrzone oznakowaniem CE (...). Zgodnie zaś z art. 7 ust. 2 rozporządzenia, w przypadku wykazania zgodności urządzenia lub osprzętu z obowiązującymi wymaganiami w drodze procedury, o której mowa w akapicie pierwszym, producenci sporządzają deklarację zgodności UE i umieszczają oznakowanie CE.

Naruszenie przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia w związku z art. 7 ust. 5 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia umieszczenia na wyrobie informacji umożliwiających jego identyfikację, wyczerpuje przesłanki zawarte w art. 89a ust. 1 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Na podstawie art. 89a ust. 1 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku dystrybutor, który udostępnia na rynku wyrób i nie dopełnia obowiązków w zakresie sprawdzenia umieszczenia na wyrobie, a gdy jest to wymagane – na opakowaniu, w załączonym dokumencie lub na etykiecie, informacji umożliwiających identyfikację wyrobu, **podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.**

Okoliczność naruszenia przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 10 ust. 2 rozporządzenia, w zakresie sprawdzenia dołączenia do wyrobu informacji na temat bezpiecznego użytkowania oraz opatrzenia go wymaganymi informacjami, wyczerpuje natomiast przesłanki zawarte w art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zgodnie z art. 89a ust. 2 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, dystrybutor, który nie wypełnia obowiązków sprawdzenia, z wyłączeniem obowiązku sprawdzenia oznakowania CE, określonych w przepisach art. 10 ust. 2 akapit pierwszy lub drugi rozporządzenia (UE) 2016/426, z wyłączeniem obowiązku sprawdzenia wymagań wskazanych w art. 7 ust. 6 i art. 9 ust. 3 tego rozporządzenia, **podlega karze pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.**

Według art. 41 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 państwa członkowskie określają zasady dotyczące odpowiedzialności karnej podmiotów gospodarczych i podejmują wszelkie środki niezbędne do

zagwarantowania, że są one stosowane. Przewidziane kary są skuteczne, współmierne i odstraszające.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;

- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając wysokość nałożonych na stronę postępowania kar pieniężnych, Prezes UOKiK rozważył wszystkie z powyższych przesłanek wymiaru kary.

Analizując wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania tego naruszenia.

Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności udostępniła na rynku *kuchenkę gazową NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* bez oznakowania CE. Nie dopełniła zatem obowiązku w zakresie sprawdzenia, czy na wyrobach znajdowało się wymagane oznakowanie. Zważywszy, że obowiązek umieszczenia na urządzeniach spalających paliwa gazowe oznakowania CE wynika nie tylko z aktualnie obowiązującego rozporządzenia, ale funkcjonował również w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/142/WE z dnia 30 listopada 2009 r. odnoszącej się do urządzeń spalających paliwa gazowe (Dz. Urz. UE. L Nr 330, str. 10), strona postępowania udostępniając wyroby na rynku winna posiadać podstawową wiedzę w tym zakresie i sprawdzić, czy znak CE został naniesiony bezpośrednio na wyrobach przez nią udostępnianych. Naruszenie tego obowiązku uznać należy zatem za okoliczność obciążającą stronę postępowania.

Podobnie, na niekorzyść strony postępowania przemawia udostępnienie na rynku urządzenia nieopatrzonego informacjami w zakresie rodzaju gazu i ciśnienia zasilania, kategorii urządzenia oraz ograniczeń użytkowania wyrobu. Udostępniony wrób nie posiadał również w oznakowaniu danych identyfikujących wyrób i producenta. Strona postępowania nie dopełniła zatem obowiązków na nią nałożonych, a wynikających z art. 10 ust. 2 rozporządzenia.

Okolicznością istotną dla wymiaru kary jest również ilość wyrobów udostępnionych do sprzedaży oraz czas trwania naruszenia. Strona postępowania udostępniła 1 464 sztuki wyrobu w okresie od kwietnia 2017 r. do maja 2017 r.

Stwierdzić zatem należy, że strona postępowania udostępniając do sprzedaży urządzenie bez oznakowania CE, co wskazuje na brak przeprowadzenia odpowiedniej procedury oceny zgodności, zapewniającej zgodność wyrobów z wymaganiami, jak również bez wymaganych informacji, naruszyła prawo w sposób istotny, albowiem naraziła na niebezpieczeństwo bezpośrednich użytkowników (konsumentów) wyrobów.

Organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uwzględnił przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej okoliczność, iż wobec przedsiębiorcy nie były dotychczas

prorowadzone postępowania administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w związku z naruszeniem obowiązków tego samego rodzaju, co przemawia na jego korzyść.

Według doktryny, stosując wskazaną przesłankę i ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej, organ powinien zbadać i wziąć pod uwagę nie tylko okoliczność, czy strona była już wcześniej ukarana administracyjną karą pieniężną za naruszenie nakazu lub zakazu tego samego rodzaju, lecz przede wszystkim – czy kiedykolwiek się go dopuściła (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Hauser 2020 r., wyd. 6/ Stankiewicz, Legalis).

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie była oceniana w niniejszej sprawie.

Okoliczności sprawy wskazują, że przedsiębiorca udostępniając wyrób na rynku nie działał z należytą starannością. Podkreślić należy, że przyjmując na siebie obowiązki dystrybutora, strona postępowania winna sprawdzić m.in.: czy wyrób jest zgodny z wymaganiami i właściwie oznakowany. Działalność gospodarcza prowadzona przez stronę postępowania ma charakter profesjonalny. Zważywszy, że na przedsiębiorcach jako zawodowych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, strona postępowania powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż udostępniane przez tego przedsiębiorcę wyroby będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż profesjonalny charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość aktualnie obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona postępowania powinna zatem dołożyć należytej staranności, aby zapoznać się z obowiązującymi regulacjami prawnymi dotyczącymi wymagań, jakie mają spełniać wyroby udostępniane przez nią do sprzedaży oraz obowiązkami, jakie spoczywają na niej jako dystrybutorze urządzenia i skutkach ich niedopełnienia. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że przedsiębiorca udostępniając wyroby niezgodne z wymaganiami, jako dystrybutor nie dopełnił ciążących na nim obowiązków, wynikających z rozporządzenia dotyczącego urządzeń spalających paliwa gazowe, co skutkuje ujemnymi konsekwencjami w tym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany – nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie –

powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98, Lex nr 47129). Strona postępowania pełni rolę dystrybutora wyrobu, który zakupiła od innego podmiotu gospodarczego. To nie na niej spoczywają obowiązki właściwego oznakowania wyrobu, czy też dołączenia informacji na temat bezpiecznego użytkowania. Nie można zatem, przypisać stronie postępowania wyłącznego przyczynienia się do powstania naruszenia prawa, a także brak jest podstaw do stwierdzenia, że dopuściła się naruszenia obowiązków w sposób celowy zwłaszcza, że dla wyrobu przedłożono deklaracje zgodności. Nie zmienia to jednak faktu, iż poprzez swoje działanie przedsiębiorca przyczynił się do naruszenia przepisów rozporządzenia. Jak zostało przytoczone powyżej, strona postępowania w zakresie prowadzonej przez siebie działalności powinna być świadoma spoczywających na niej obowiązków, wynikających z aktualnie obowiązujących przepisów i to ona jako dystrybutor winna sprawdzić przed udostępnieniem wyrobów na rynku, czy posiadają one oznakowanie CE oraz inne wymagane informacje w zakresie bezpiecznego użytkowania, zwłaszcza, że ustaleń tych można dokonać w trakcie oględzin urządzenia. W związku z powyższym, stwierdzić należy, iż strona postępowania w znacznym stopniu przyczyniła się do naruszenia prawa.

W toku postępowania, pomimo wstępnego kwestionowania zasadności wszczęcia postępowania, strona postępowania podjęła działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa i przedstawiła dowody wycofania z obrotu 644 sztuk wyrobu (faktury korygujące), oświadczenia odbiorców o nieposiadaniu wyrobów w ofercie handlowej, jak również dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w postaci kopii stron 2 gazet ogólnopolskich z opublikowanymi ogłoszeniami. Prezes UOKiK pozytywnie ocenił podjęte przez nią działania dobrowolne, które doprowadziły do wycofania z obrotu 44% udostępnionych wyrobów.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę również wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży urządzeń. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych wyrobów (z uwzględnieniem zwrotów), które nie spełniają wymagań rozporządzenia oraz jednostkowej ceny sprzedaży wyrobu, która według oświadczenia strony postępowania wyniosła 24,14 zł. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że korzyść majątkowa ze sprzedaży *kuchenki gazowej NURGAZ model MG404 kod EAN 8719202176056* wyniosła 19 794,80 zł.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy przedsiębiorcy z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania stwierdzić należy, że w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 22 października 2019 r. 30-dniowym terminie, strona postępowania przekazała dowody od 94

spośród 107 odbiorców, tj.: faktury korygujące oraz oświadczenia o braku wyrobów w ofercie handlowej, jak również niewłaściwe dowody powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. Strona postępowania w zakreślonym 30-dniowym terminie nie przedstawiła kompletnego materiału dowodowego, bowiem brakujące faktury korygujące od 13 kontrahentów i właściwe (kopie stron z 2 gazet ogólnopolskich) dowody na okoliczność powiadomienia konsumentów, przekazane zostały w grudniu 2019 r i styczniu 2020 r.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko (Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, red. Wierzbowski 2019 r., wyd. 27/ M. Jabłoński, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe jak: waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej. Dla spełnienia przesłanki "zaprzestania naruszeń" wystarczające jest jej zaistnienie przed wydaniem decyzji w sprawie.

Pomimo zaprzestania naruszania prawa przez stronę postępowania, Prezes UOKiK uznał, iż w niniejszej sprawie przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania udostępniła na rynku łącznie 1 464 sztuki urządzenia w okresie od kwietnia 2017 r. do maja 2017 r. Naruszenie miało co prawda charakter krótkotrwały, ale jego zasięg był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów wyrobów w celu dalszej dystrybucji. Pomimo wycofania z obrotu 644 sztuk wyrobów, zachodzi jednak prawdopodobieństwo, iż pozostała część urządzeń bez oznakowania CE oraz wymaganych informacji i ostrzeżeń w zakresie bezpieczeństwa użytkowania została zakupiona przez indywidualnych klientów sklepów sieci Bricomarche, którzy są narażeni na zagrożenia przez nie

stwarzane. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest życie i zdrowie użytkowników, zostało naruszone.

Przedsiębiorca nie przedłożył w wyznaczonym terminie 30 dni kompletnego materiału dowodowego, zatem zastosowanie dyspozycji przepisu art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku i odstąpienie od nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej nie znajduje uzasadnienia, a wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej jest w tym przypadku obligatoryjne.

Mając na względzie, że postanowienie z 22 października 2019 r. wyznaczające 30 - dniowy termin na przedłożenie dowodów wykonania tego postanowienia w zakresie wycofania wyrobów z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami, doręczone zostało stronie postępowania 28 października 2019 r. – termin na przedstawienie wymaganych dowodów upłynął 27 listopada 2019 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż w **wyznaczonym** terminie strona postępowania przedłożyła niekompletny materiał dowodowy na okoliczność wycofania wyrobów z obrotu i powiadomienia konsumentów, ponieważ ostatnie dowody w sprawie przekazane zostały 16 stycznia 2020 r.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe jego zastosowanie.

Prezes UOKiK ustalając wysokość kary wziął pod uwagę wszystkie wskazane powyżej okoliczności sprawy uznając, że na niekorzyść strony postępowania przemawia fakt naruszenia prawa i przyczynienie się w znaczącym stopniu do powstania tego naruszenia poprzez niedopełnienie ciążących na dystrybutorze obowiązków w zakresie sprawdzenia naniesienia na wyrób oznakowania CE oraz sprawdzenia urządzenia pod względem prawidłowości oznakowania wymaganymi informacjami dotyczącymi bezpieczeństwa użytkowania a także to, iż podejmowane przez przedsiębiorców działania, pomimo woli współpracy nie doprowadziły do przedłożenia kompletnego materiału dowodowego w terminie. Okolicznościami, które uwzględniono na korzyść strony postępowania jest natomiast fakt, iż wobec przedsiębiorcy nie były dotychczas prowadzone postępowania na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, a strona postępowania podjęła współpracę z organem nadzoru rynku. Ponadto, naruszenie prawa miało charakter krótkotrwały (2 miesiące) a działania dobrowolne podjęte przez stronę postępowania doprowadziły do wycofania z obrotu 644 z 1 464 sztuk wyrobów, co stanowi 44% udostępnionych do sprzedaży urządzeń.

Rozważając wysokość nakładanej administracyjnej kary pieniężnej Prezes UOKiK stwierdził, iż w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kar pieniężnych na poziomie - 50% wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą, w przypadku braku oznakowania CE oraz na poziomie 25% wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą, w przypadku naruszenia pozostałych obowiązków, celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kary w stosunku do przewinienia.

Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za niedopełnienie obowiązku w zakresie sprawdzenia oznakowania CE na wyrobach, w wysokości 10 000 zł, karę za niedopełnienie obowiązku w zakresie sprawdzenia umieszczenia na wyrobie danych identyfikujących wyrób w wysokości 2 500 zł oraz karę za niedopełnienie obowiązków w zakresie sprawdzenia dołączenia do wyrobów informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania i opatrzenia urządzenia wymaganymi napisami, w wysokości 2 500 zł, uznając, że kary określone w sentencji decyzji są adekwatne do stwierdzonych naruszeń i spełnią przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku „MGI POLSKA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Swadzimiu obowiązana jest uiścić kwotę w łącznej wysokości **15 000 zł (piętnaście tysięcy złotych)** z tytułu kar pieniężnych na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość ww. należności pieniężnej stała się ostateczna. W przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, karę należy uiścić w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

1. Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), dalej: „kpa”, w związku z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę

do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa UOKiK, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193, z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 - 4 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

1. Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa

pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 - § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

2. Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka